

Priloga 1

OPREDELITEV IZBRUHA

VURS potrdi izbruh bolezni, če je na gospodarstvu izpolnjen eden ali več naslednjih kriterijev:

1. Izolacija virusa SIP pri živali, v katerem koli proizvodu, pridobljenem od te živali, ali v njenem okolju.
 2. Ugotovitev kliničnih znakov, značilnih za SIP pri živali dovzetne vrste ter dokaz in določitev virusnega antigena ali virusne ribonukleinske kisline (v nadaljevanju RNK), specifične za enega ali več serotipov virusa SIP v vzorcih, odvzetih od prizadete živali ali drugih živali iz iste epizootiološke skupine.
 3. Ugotovitev kliničnih znakov, značilnih za SIP pri živali dovzetne vrste ter dokaz protiteles proti strukturnim ali nestrukturnim proteinom virusa SIP pri prizadeti živali ali njeni kohorti, pod pogojem, da so kot možni vzroki sero-pozitivne reakcije izključeni predhodno cepljenje, rezidualna maternalna protitelesa ali nespecifične reakcije
 4. Ugotovitev in določitev virusnega antigena ali virusne RNK, specifične za enega ali več serotipov virusa SIP v vzorcih živali dovzetnih vrst in pozitivna reakcija živali v serološkem testu za dokaz protiteles proti strukturnim ali nestrukturnim proteinom virusa SIP, pod pogojem, da so v primeru protiteles proti strukturnim proteinom kot možni vzroki sero- pozitivne reakcije, izključeni predhodno cepljenje, rezidualna maternalna protitelesa ali nespecifične reakcije.
 5. Ugotovitev epizootiološke povezave s potrjenim izbruhom SIP in je izpolnjen vsaj eden od naslednjih pogojev:
 - (a) ena ali več živali je reagirala pozitivno v serološkem testu za dokaz protiteles proti strukturnim ali nestrukturnim proteinom virusa SIP, pod pogojem, da so kot možni vzroki sero-pozitivne reakcije izključeni predhodno cepljenje, rezidualna maternalna protitelesa ali nespecifične reakcije;
 - (b) v vzorcih odvzetih od ene ali več živali dovzetnih vrst, je ugotovljen in določen antigen virusa ali virusne RNK, specifične za enega ali več serotipov virusa SIP;
 - (c) pri eni ali več živalih dovzetnih vrst je serološko dokazana aktivna okužba s SIP, z ugotovljeno serokonverzijo iz negativne v pozitivno za protitelesa proti strukturnim ali nestrukturnim proteinom virusa SIP, pri čemer so kot možni vzroki sero pozitivne reakcije izključeni predhodno cepljenje, rezidualna maternalna protitelesa ali nespecifične reakcije.
- Če ni mogoče predvideti, da se je ohranil predhodni sero negativni status, se ugotavljanje sero konverzije izvaja v parnih vzorcih, odvzetih istim živalim dvakrat ali večkrat v presledku vsaj 5 dni v primeru strukturnih proteinov in v presledku vsaj 21 dni v primeru nestrukturnih proteinov;
- (č) pri živali dovzetne vrste so ugotovljeni klinični znaki, značilni za SIP.

Priloga 2

PRIJAVLJANJE BOLEZNI IN DRUGE EPIZOOTILOŠKE INFORMACIJE V PRIMERU POTRĐITVE SLINAVKE IN PARKLJEVKE

1. V roku 24 ur od potrditve vsakega primarnega izbruha, primarnega primera pri divjih prašičih ali primera v klavnici ali na prevoznem sredstvu, mora VURS preko sistema prijavljanja živalskih bolezni (ADNS) sporočiti:
 - a) datum prijave;
 - b) čas prijave;
 - c) ime bolezni in tip virusa;

- č) zaporedna številka izbruha;
- d) tip izbruha;
- e) referenčna številka izbruha, ki je povezan s tem izbruhom;
- f) območje in geografski položaj gospodarstva;
- g) druga območja pod omejitvami;
- h) datum postavitve suma bolezni;
- i) datum potrditve bolezni in metode, ki so bile uporabljene za potrditev;
- j) ocenjeni datum prve okužbe;
- k) izvor bolezni, če ga je mogoče ugotoviti;
- l) sprejete ukrepe za obvladovanje bolezni.

2. V primeru primarnih izbruhov ali primerov v klavnicah ali na prevoznem sredstvu, mora VURS poleg podatkov iz prve točke posredovati še naslednje podatke:

- a) po kategorijah število živali dovzetnih vrst v izbruhu, v klavnici ali na prevoznem sredstvu;
- b) za vsako vrsto živali in kategorijo, število poginulih živali v izbruhu, v klavnici ali na prevoznem sredstvu;
- c) za vsako kategorijo obolevnost ter število živali dovzetnih vrst, pri katerih je potrjena SIP;
- č) število živali dovzetnih vrst, pokončanih v kraju izbruha, klavnici ali prevoznih sredstvih;
- d) število predelanih in uničenih trupel;
- e) oddaljenost izbruha od najbližjega gospodarstva, na katerem se redijo živali dovzetnih vrst;
- f) če je SIP potrjena v klavnici ali na prevoznem sredstvu, lokacijo gospodarstva ali gospodarstev izvora okuženih živali ali trupov.

3. V primeru sekundarnih izbruhov je treba podatke iz prve in druge točke, sporočiti v roku, ki je določen v 4. členu Direktive 82/894/EGS.

4. VURS o izbruhu ali primeru SIP na gospodarstvu, v klavnici ali na prevoznem sredstvu v skladu s prvo, drugo in tretjo točko kar najhitreje pošlje Komisiji in drugim državam članicam pisno poročilo, ki vsebuje vsaj:

- (a) datum pokončanja ter predelave trupel živali dovzetnih vrst na gospodarstvu, v klavnici ali na prevoznem sredstvu;
- (b) rezultate preiskav, opravljenih na vzorcih, odvzetih ob pokončanju živali dovzetnih vrst;
- (c) v primeru odstopanja, ki je predvideno v 17. členu, število pokončanih in predelanih živali dovzetnih vrst, in če je primerno, število živali dovzetnih vrst, ki se pokončajo pozneje ter obdobje, določeno za zakol;
- (č) vse podatke v zvezi z verjetnim izvorom bolezni ali z izvorom bolezni, če je bil le-ta ugotovljen;
- (d) v primeru primarnega izbruha ali primera SIP v klavnici ali na prevoznem sredstvu, genotip virusa, ki je povzročil izbruh ali primer;

(e) v primerih, kadar se živali dovzetnih vrst pokončajo na kontaktnih gospodarstvih, ali na gospodarstvih, kjer se redijo živali dovzetnih vrst, pri katerih obstaja sum na okužbo z virusom SIP, podatke o:

- datumu pokončanja ter številu živali dovzetnih vrst iz vsake kategorije, pokončanih na vsakem gospodarstvu in v primerih, kadar se živali dovzetnih vrst na kontaktnih gospodarstvih ne pokončajo, razloge za tako odločitev,
- epizootiološki povezavi med izbruhom ali primerom SIP ter vsakim kontaktnim gospodarstvom, ali o razlogih za postavitve suma na SIP na vsakem sumljivem gospodarstvu,
- rezultatih laboratorijskih preiskav vzorcev, odvzetih od živali dovzetnih vrst na gospodarstvih ter ob pokončanju.

5. Če iz katerega koli razloga sistem prijavljanja živalskih bolezni ADNS začasno ne deluje, se uporabijo druga komunikacijska sredstva.

Priloga 3

PREISKAVE

1. Klinični pregled

1.1. Na gospodarstvih je potrebno na znake ali simptome značilne za SIP, klinično pregledati vse živali dovzetnih vrst.

1.2. Posebno pozornost je treba nameniti živalim, za katere je zelo verjetno, da so bile v stiku z virusom SIP, zlasti med prevozi iz ogroženih gospodarstev ali ob tesnem stiku z osebami ali opremo, ki so bile v stiku z ogroženimi gospodarstvi.

1.3. Pri kliničnem pregledu je treba upoštevati načine prenosa povzročitelja SIP, vključno z inkubacijsko dobo iz šeste točke 2. člena in načinom reje živali dovzetnih vrst.

1.4. Podrobno je treba pregledati ustrezne evidence na gospodarstvu, zlasti podatke, ki se za zdravstveno varstvo živali zahtevajo po zakonodaji Skupnosti, in če so na voljo, podatke o obolevnosti, umrljivosti in abortusih, kliničnih opažanjih, spremembah v proizvodnji in količini zaužite hrane, nakupu ali prodaji živali, obiskih oseb, ki so lahko bile izpostavljene virusu SIP in druge podatke, pomembne za anamnezo.

2. Postopki vzorčenja

2.1. Splošne določbe

2.1.1. Serološko vzorčenje se izvaja:

- v skladu s priporočili epizootiološke skupine, ki se oblikuje znotraj strokovne skupine iz 75. člena, in
- za pomoč pri sledenju in zagotavljanju dokazov, ob upoštevanju opredelitve odsotnosti predhodne okužbe iz Priloge

1.

2.1.2. V primeru, da se vzorčenje izvaja v okviru sistematičnega nadzora bolezni po izbruhu, se lahko začne šele po preteku vsaj 21 dni od odstranitve živali dovzetnih vrst iz okuženega(ih) gospodarstva(ev) ter predhodnega čiščenja in razkuževanja, če ni drugače določeno v tej prilogi.

2.1.3. Vzorcev živali dovzetnih vrst se v skladu z določbami iz te priloge izvaja vedno, kadar so v izbruh vključene tudi ovce in koze ali druge živali dovzetnih vrst, ki ne kažejo jasnih kliničnih znakov in še zlasti, kadar so take živali nastanjene ločeno od goveda ali prašičev.

2.2. Vzorcev na gospodarstvih

Na gospodarstvih, kjer je postavljen sum na prisotnost SIP ni pa kliničnih znakov, je treba ovce in koze, ter ob priporočilu epizootiološke skupine tudi druge dovzetne vrste, pregledati v skladu s protokolom vzorčenja, s katerim z vsaj 95% verjetnostjo dokažemo 5% prevalenco bolezni.

2.3. Vzorcev na okuženem območju

Da bi v skladu s 34. členom ukinili ukrepe, predvidene v 19. do 33. členu, se vsa gospodarstva znotraj okuženega območja, na katerih ovce in koze v obdobju vsaj 21 dni pred vzorčenjem niso bile v neposrednem in tesnem stiku z govedom, pregledajo v skladu s protokolom vzorčenja, s katerim z vsaj 95% verjetnostjo dokažemo 5% prevalenco bolezni.

Kljub temu pa lahko VURS v primeru, da to dopuščajo epizootiološke razmere ter zlasti ob uporabi ukrepov, predvidenih v drugi alineji prvega odstavka 34. člena določi, da se vzorci odvzamejo ne prej kot 14 dni po odstranitvi živali dovzetnih vrst iz okuženega(ih) gospodarstva(ev) ter opravljenem predhodnem čiščenju in razkuževanju, pod pogojem, da se vzorčenje izvaja v skladu s tretjo točko in ob uporabi statističnih parametrov, s katerimi z vsaj 95% verjetnostjo dokažemo 2% prevalenco bolezni znotraj črede.

2. 4. Vzorčenje na ogroženem območju

Da bi v skladu z 42. členom ukinili ukrepe, predvidene v 35. do 41. členu, je treba pregledati gospodarstva znotraj ogroženega območja, kjer obstaja sum na prisotnost SIP ob odsotnosti kliničnih znakov, zlasti če redijo ovce in koze. Za to preiskavo zadostuje večstopenjsko vzorčenje, če se vzorci odvzamejo:

- na gospodarstvih znotraj ogroženega območja, v katerem ovce in koze v obdobju vsaj 30 dni pred vzorčenjem niso bile v neposrednem in tesnem stiku z govedom, in

- na takem številu gospodarstev iz prejšnje alineje, ki je potrebno, da z vsaj 95% verjetnostjo, ob predvidevanju, da je prevalenca bolezni 2% in enakomerno porazdeljena po vsem območju, ugotovimo vsaj eno okuženo gospodarstvo, in

- od takšnega števila ovac in koz na vsakem gospodarstvu, ki je potrebno, da z vsaj 95% verjetnostjo dokažemo 5% prevalenco bolezni znotraj črede ter vsem ovcam in kozam, če jih je manj kot 15 na kmetijskem gospodarstvu.

2. 5. Vzorčenje za namen monitoringa

Za monitoring območij zunaj okuženega in ogroženega območja in zlasti za potrditev odsotnosti okužbe v populaciji ovac in koz, ki ni v tesnem in neposrednem stiku z necepljenim govedom ali prašiči, se uporabi protokol vzorčenja, ki ga za monitoring priporoča OIE ali protokol vzorčenja, predviden v četrti točki, pri čemer pa se za razliko od druge alineje četrte točke prevalenca bolezni v čredi oceni na 1%.

3. Število vzorcev, določenih v skladu z zahtevami v točkah 2.2., 2.3. in tretji alineji točke 2.4., se poveča, da se zagotovi upoštevanje ugotovljene diagnostične občutljivosti uporabljenih preiskav.

Priloga 4

NAČELA IN POSTOPKI ZA ČIŠČENJE IN RAZKUŽEVANJE

1. Splošna načela in postopki

1.1 Kakor je predvideno v 11. členu, se postopki čiščenja in razkuževanja izvajajo pod uradnim nadzorom in v skladu z navodili uradnega veterinarja.

1.2 Razkužila, ki se uporabijo in njihove koncentracije, morajo biti uradno potrjeni s strani VURS, da zagotavljajo uničenje virusa SIP.

1.3 Daljše skladiščenje ne sme vplivati na učinkovitost razkužil.

1.4 Pri izbiri razkužil in postopkov razkuževanja je treba upoštevati vrsto prostorov, vozil in predmetov, ki se razkužujejo.

1.5 Sredstva za razmaščevanje in razkužila se morajo uporabljati pri pogojih, ki ne zmanjšujejo njihove učinkovitosti. Upoštevati je potrebno tehnične parametre proizvajalca, kot so pritisk, minimalna temperatura in čas učinkovanja. Na učinkovitost razkužila ne sme vplivati medsebojno učinkovanje drugih snovi, kot so sredstva za razmaščevanje.

1.6 Ne glede na uporabljeno razkužilo veljajo naslednja splošna pravila:

- temeljita prepojitve stelje in nastila ter gnoja z razkužilom,

- temeljito mehanično čiščenje vseh verjetno kontaminiranih površin po odstranitvi ali demontaži, če je izvedljiva, opreme ali napeljav, ki bi ovirale učinkovito čiščenje in razkuževanje,

- nadaljnji nanos razkužila za minimalen čas delovanja, v skladu s priporočili proizvajalca,

- voda, ki je bila uporabljena v postopkih čiščenja, mora biti odstranjena na način, s katerim se prepreči širjenje virusa SIP in v skladu z navodili uradnega veterinarja.

1.7 Če po opravljenem razkuževanju za spiranje uporabljamo tekočine pod visokim pritiskom, je treba preprečiti ponovno kontaminacijo že očiščenih ali razkuženih delov.

1.8 Opremo, napeljave, predmete ali bokse, ki so verjetno kontaminirani, je treba oprati, razkužiti ali uničiti.

1.9 Postopke čiščenja in razkuževanja, ki se zahtevajo po tem pravilniku, je potrebno dokumentirati v ustrezni evidenci, ki jo, če je to potrebno, potrdi uradni veterinar.

2. Posebne določbe o čiščenju in razkuževanju okuženih gospodarstev

2.1 Predhodno čiščenje in razkuževanje

2.1.1 Med pokončanjem živali je treba izvesti vse ukrepe, da se prepreči ali kar najbolj zmanjša širjenje virusa SIP. Med drugim je treba namestiti začasno opremo za razkuževanje, poskrbeti za zaščitna oblačila, prhe, dekontaminacijo uporabljene opreme, naprav in priprav ter za izklop prezračevalnih naprav.

2.1.2 Trupla pokončanih živali je treba poškopiti z razkužilom in za namen predelave ter uničenja odstraniti iz gospodarstva v zaprtih in neprepustnih kontejnerjih.

2.1.3 Takoj po odstranitvi trupel živali dovzetnih vrst je treba objekte, v katerih so bile te živali nastanjene in vse ostale dele gospodarstva, dvorišča itd., kontaminirane med pokončanjem, klanjem ali postmortalnim pregledom, poškopiti z razkužilom, odobrenim v ta namen.

2.1.4 Vsa tkiva ali kri, ki se je razlila med klanjem ali postmortalnim pregledom in vse večje nečistoče na zgradbah, dvoriščih, napravah itd., je treba skrbno zbrati in odstraniti skupaj s trupli.

2.1.5 Uporabljeno razkužilo mora učinkovati vsaj 24 uradni

2.2. Končno čiščenje in razkuževanje

2.2.1 S sredstvom za razmaščevanje je potrebno z vseh površin odstraniti maščobo in ostanke nečistoč ter jih sprati z mrzlo vodo.

2.2.2 Po spiranju z mrzlo vodo je potrebno površine ponovno poškropiti z razkužilom.

2.2.3 Po sedmih dneh učinkovanja je potrebno prostore ponovno očistiti s sredstvom za razmaščevanje, sprati z mrzlo vodo, poškropiti z razkužilom ter ponovno sprati z mrzlo vodo.

3. Razkuževanje kontaminirane stelje, gnoja in gnojevke

3.1 Gnoj in uporabljen nastil je potrebno kompostirati, da je zagotovljena temperatura vsaj 70° C po vsej kopici, po možnosti ob dodajanju 100 kg granuliranega žganega apna na 1 m³ gnoja, poškropiti z razkužilom in pustiti vsaj 42 dni; v tem obdobju se kopico bodisi pokrije ali pa prelaga, da se zagotovi enakomerno pregrevanje vseh plasti.

3.2 Gnojevko in gnojnico je treba skladiščiti vsaj 42 dni po zadnjem dodajanju infektivnega materiala. Uradni veterinar lahko, če sta gnojevka in gnojnica močno kontaminirani ali ob neugodnih vremenskih razmerah, to obdobje podaljša, ali, če je dodano razkužilo, ki zadovoljivo spremeni vrednost pH po vsej snovi, da je zagotovljeno uničenje virusa SIP, to obdobje skrajša.

4. Posebni primeri

4.1 Če iz tehničnih ali varnostnih razlogov postopkov čiščenja in razkuževanja ni mogoče zaključiti v skladu s tem pravilnikom, je potrebno objekte ali prostore kar najbolje očistiti in razkužiti, da se prepreči širjenje virusa SIP. Živali dovzetnih vrst se lahko ponovno naseli v objekte ne prej kot po 1 letu.

4.2 Z odstopanjem od točk 2.1 in 2.2 lahko v primeru objektov za prosto rejo VURS določi posebne postopke čiščenja in razkuževanja, pri čemer je potrebno upoštevati tip objektov in klimatske pogoje.

4.3 Z odstopanjem od tretje točke lahko VURS, v skladu z znanstvenimi dokazi, da postopki zagotavljajo učinkovito uničenje virusa SIP, določi posebne postopke za razkuževanje gnoja in gnojevke.

Priloga 5

PONOVNA NASELITEV NA GOSPODARSTVIH

1. Splošna načela

1.1 Živali se lahko ponovno naselijo na gospodarstvo najprej 21 dni po izvedenem zaključnem razkuževanju gospodarstva.

1.2 Živali se lahko uhlevijo le pod naslednjimi pogoji:

- živali ne smejo izvirati iz območij, v katerih so uvedene omejitve v zvezi z zdravstvenim varstvom živali zaradi SIP;
- morebitno prisotnost virusa SIP pri živalih, namenjenih za ponovno naselitev, je potrebno pri govedu ali prašičih ugotoviti na podlagi kliničnih znakov, pri drugih živalih dovzetnih vrst pa z laboratorijskimi preiskavami, izvedenimi ob koncu obdobja opazovanja iz točke 1.3;

- za zagotovitev primerne imunskega odgovora iz točke 1.2.2 pri živalih, namenjenih za ponovno naselitev, morajo živali:

- a) ali izvirati in prihajati iz gospodarstva, ki se nahaja znotraj območja s polmerom vsaj 10 km okrog gospodarstva, in v katerem vsaj 30 dni ni bilo nobenega izbruha SIP, ali

- b) so bile živali pregledane s testom za dokaz protiteles proti virusu SIP, opisanim v Prilogi 13 in izvedenim na vzorcih, odvzetih pred uhlevljanjem živali na gospodarstvo ter so bili rezultati negativni. 1.3 Ne glede na način reje na gospodarstvu mora biti ponovno uhlevljanje v skladu z naslednjimi postopki:

- živali se uhlevijo v vse proizvodne enote in zgradbe na gospodarstvu;
- v primeru, da gospodarstvo zajema več proizvodnih enot ali zgradb, ni potrebno hkratno uhlevljanje v vsako enoto ali zgradbo; nobena od živali dovzetnih vrst ne sme zapustiti gospodarstva, dokler ponovna naselitev živali v vseh proizvodnih enotah in poslopih ni zaključena;

- vsake tri dni v prvih 14 dneh po uhlevitvi živali mora biti opravljen klinični pregled;

- v obdobju med 15. in 28. dnevom po uhlevitvi se klinični pregled opravi enkrat tedensko;

- ne prej kot 28 dni po zadnji uhlevitvi se opravi klinični pregled vseh živali ter se v skladu z zahtevami iz točke 2.2 Priloge 3 odvzamejo vzorci za dokaz prisotnosti protiteles proti virusu SIP.

1.4 Ponovna naselitev živali je končana, ko so zaključeni ukrepi iz pete alineje točke 1.3. in so bili rezultati negativni.

2. Razširitev ukrepov in odstopanja

2.1 VURS lahko določi:

- da se uporabijo kontrolne živali zlasti na gospodarstvih, ki jih je težko očistiti in razkužiti, kar še posebno velja za gospodarstva s prosto rejo. – dodatne zaščitne ukrepe in ukrepe nadzora v okviru ponovne naselitve živali.

2.2 VURS lahko dovoli odstopanje od ukrepov, predvidenih v drugi do četrte alineje točke 1.3 te priloge, če se ponovna naselitev živali izvaja 3 mesece po zadnjem izbruhu v območju s polmerom 10 km od središča na gospodarstvu, za katerega se zahteva ponovna naselitev.

3. Ponovna naselitev živali v povezavi s cepljenjem v nujnih primerih

3.1 Ponovna naselitev živali v območju cepljenja, uvedenem v skladu s 50. členom, se izvaja bodisi v skladu s točko 1 in 2 te priloge bodisi v skladu z drugim odstavkom ali točkami a), c) in č) četrtega odstavka 56. člena.

3.2 VURS lahko dovoli ponovno naselitev cepljenih živali na gospodarstvih zunaj območja cepljenja, ko so bili zaključeni ukrepi iz 59. člena ter pod naslednjimi pogoji:

- delež cepljenih živali, uporabljenih za ponovno naselitev, presega 75% in v tem primeru, se najprej 28 dni po zadnji uhlevitvi živali dovzetnih vrst, naključno izbrane cepljene živali pregledajo s testom za dokaz prisotnosti protiteles proti ne-strukturnim proteinom; za vzorčenje se uporabijo statistični parametri iz točke 2.2 Priloge 3; za necepljene živali pa veljajo določbe iz prve točke, ali

- delež cepljenih živali ne presega 75% in v tem primeru se necepljene živali štejejo za kontrolne živali, in zanje veljajo določbe iz prve točke.

Priloga 6

OMEJITVE PREMIKOV KOPITARJEV

1. Minimalni ukrepi

Če je v skladu z 10. členom tega pravilnika potrjen vsaj en izbruh SIP, VURS ne dovoli premikov kopitarjev v druge države članice, če jih poleg identifikacijskega dokumenta, predvidenega v Odločbi Komisije 93/623/EGS z dne 20. oktobra 1993 o identifikacijskem dokumentu (potnem listu), ki spremlja registrirane kopitarje (UL L št. 298, z dne 3. decembra 1993, stran 45 z vsemi spremembami; v nadaljnjem besedilu Odločba 93/623/EG), ali Odločbi Komisije 2000/68/ES z dne 22. decembra 1999, o dopolnitiv Odločbe Komisije 93/623/EGS in določitvi identifikacije kopitarjev za pleme in proizvodnjo (UL L št. 23, z dne 28. januarja 2000, stran 72, z vsemi spremembami; v nadaljnjem besedilu: Odločba 2000/68/ES), ne spremlja tudi veterinarsko spričevalo, predvideno v Prilogi C k Direktivi Sveta 90/426/EGS z dne 26. junija 1990 o pogojih v zvezi z zdravstvenim varstvom živali, ki ureja premike in uvoz kopitarjev iz tretjih držav (UL L št. 224, z dne 18. avgusta 1990, z vsemi spremembami; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 90/426/EGS).

2. Priporočeni dodatni ukrepi

2.1 Ukrepi med prepovedjo premikov

V primeru popolne prepovedi premikov, kot je predvideno v tretjem odstavku 7. člena, VURS lahko dovoli prevoz iz gospodarstva pod omejitvami, ki so predpisane v 4. in 10. členu, za kopitarje, ki potrebujejo posebno veterinarsko zdravljenje, v prostore, v katerih ni živali dovzetnih vrst, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- nujni primer mora dokumentirati dežurni veterinar, ki je dosegljiv po telefonu 24 ur na dan, 7 dni v tednu;
- potrebno je soglasje namembne klinike;
- prevoz mora dovoliti VURS, ki je dosegljiva 24 ur na dan, 7 dni v tednu;
- kopitarje mora med prevozom spremljati identifikacijski dokument v skladu z Odločbo 93/623/EGS ali 2000/68/ES;
- dežurnega uradnega veterinarja, ki je dosegljiv po telefonu, je pred odhodom treba obvestiti o načrtu poti;
- poskrbeti je treba za nego kopitarjev ter jih tretirati z učinkovitim razkužilom;
- kopitarje je treba prevažati v prevoznem sredstvu, ki je namenjeno posebej za prevoz kopitarjev in je kot tako lahko prepoznavno, ter je očiščeno in razkuženo pred in po uporabi.

2.2 Nadzor kopitarjev na okuženem in ogroženem območju

Za premike kopitarjev zunaj okuženega in ogroženega območja veljajo pogoji iz Direktive 90/426/EGS.

Za premike kopitarjev znotraj okuženega in ogroženega območja, uvedenih v skladu z 19. členom, veljajo naslednji pogoji:

– uporaba kopitarjev, ki se redijo na gospodarstvih znotraj okuženega in ogroženega območja, na katerih se ne redijo živali dovzetnih vrst, se dovoli znotraj okuženega območja, če se izvajajo ustrezni ukrepi čiščenja in razkuževanja, in se ne sme omejevati v objektih, ki se nahajajo na ogroženem območju;

– kopitarji se lahko v prevoznem sredstvu, namenjenem posebej za prevoz kopitarjev, brez omejitev prevažajo na gospodarstvo, na katerem se ne redijo živali dovzetnih vrst.

– uradni veterinar lahko izjemoma dovoli prevoz kopitarjev v prevoznem sredstvu, namenjenem posebej za prevoz kopitarjev, iz gospodarstva, na katerem se ne redijo živali dovzetnih vrst, na gospodarstvo znotraj okuženega območja, na katerem se redijo živali dovzetnih vrst, pod pogojem, da se prevozno sredstvo očisti in razkuži pred nakladanjem in preden zapusti namembno gospodarstvo.

– uradni veterinar dovoli premike kopitarjev po javnih cestah, pašnikih gospodarstev, na katerih se ne redijo živali dovzetnih vrst in na prostorih za vadbo.

Brez omejitev se dovoli zbiranje semena, jajčnih celic in zarodkov od živali donorjev iz gospodarstev znotraj okuženega in ogroženega območja, na katerih se ne redijo živali dovzetnih vrst, in prevoz semena, jajčnih celic in zarodkov, namenjenih kobilam prejemnicam na gospodarstvih, na katerih se ne redijo živali dovzetnih vrst.

Uradni veterinar dovoli obiske imetnikov kopitarjev, veterinarjev, osemenjevalcev in kovačev na gospodarstvih, na katerih se redijo živali dovzetnih vrst in se nahajajo znotraj ogroženega območja, vendar zanje ne veljajo omejitve iz 4. in 10. člena, pod naslednjimi pogoji:

– kopitarji se redijo ločeno od živali dovzetnih vrst, dostop oseb iz prejšnjega odstavka do živali dovzetnih vrst je učinkovito preprečen;

– vse obiskovalce je treba evidentirati;

– prevozna sredstva in obutev obiskovalcev se vsakokrat očistijo in razkužijo.

Priloga 7

OBDELAVA IZDELKOV IN PROIZVODOV ZA ZAGOTOVITEV UNIČENJA VIRUSA SIP

DEL A

Živila živalskega izvora

1. Mesni izdelki, ki so bili obdelani vsaj po enem postopku obdelave iz prvega stolpca tabele 1 Priloge III k Direktivi 2002/99/ES.

2. Kože, ki izpolnjujejo zahteve iz 20. člena in točke A(2)(c) ali (d) poglavja VI Priloge VIII k Uredbi (ES) št. 1774/2002.

3. Ovčja volna, dlaka prežvekovalcev in ščetine prašičev, ki izpolnjujejo zahteve iz 20. člena in točke A(1) poglavja VI Priloge VIII k Uredbi (ES) št. 1774/2002.

4. Proizvodi, pridobljeni od živali dovzetnih vrst, ki so bili obdelani po postopku:

(a) toplotne obdelave v hermetično zaprti posodi z vrednostjo $F_0 = 3$ ali več; ali

(b) toplotne obdelave, pri katerem se temperatura v središču vsaj 60 minut vzdržuje na vsaj 70 °C.

5. Kri in krvni proizvodi živali dovzetnih vrst, ki se uporabljajo v tehnične namene, vključno s farmacevtskimi izdelki, diagnostiko *in vitro* ter laboratorijskimi reagenti, ki so bili obdelani vsaj po enem postopku iz točke B(3) (e) (ii) poglavja IV Priloge VIII k Uredbi (ES) št. 1774/2002.

6. Mast in topljene maščobe, ki so bile toplotno obdelane v skladu s točko B(2) (d) (iv) poglavja IV Priloge VII k Uredbi (ES) št. 1774/2002.

7. Hrana za hišne živali in pasje žvečilke, ki izpolnjujejo zahteve iz točke B(2), (3) ali (4) poglavja II Priloge VIII k Uredbi (ES) št. 1774/2002.

8. Lovske trofeje divjih kopitarjev in parkljarjev, ki izpolnjujejo zahteve iz točke A(1), (3) ali (4) poglavja VII Priloge VIII k Uredbi (ES) št. 1774/2002.

9. Živalska čreva, ki so bila v skladu s poglavjem 2 Priloge I k Direktivi Sveta 92/118/EGS z dne 17. decembra 1992 o zahtevah zdravstvenega varstva živali in javno-zdravstvenega varstva, ki urejajo trgovino in uvoz v Skupnost za izdelke, ki niso predmet navedenih zahtev, določenih v posebnih pravilih Skupnosti iz priloge A(I) Direktive 89/662/EGS, glede povzročiteljev bolezni pa v Direktivi 90/425/EGS (UL L št. 062, 15. marec 1993, stran 49, s spremembami; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 92/118) očiščena, ostrgana ter bodisi 30 dni soljena z natrijevim kloridom bodisi po strganju beljena ali posušena, in po obdelavi zaščitena pred ponovno kontaminacijo.

DEL B

Proizvodi, ki niso živalskega izvora

1. Slama in krma, ki

(a) sta bili obdelani ali:

– s paro v zaprti komori vsaj 10 minut in pri minimalni temperaturi 80 °C, ali

– s formalinskimi parami (formaldehid v plinasti obliki), ki se proizvajajo v komori, ki je bila zaprta vsaj 8 ur pri minimalni temperaturi 19 °C, ob uporabi običajnih komercialnih raztopin v 35-40% koncentraciji, ali

(b) sta bili uskladiščeni zapakirani ali v balah v pokritem prostoru, zaščitenem pred vremenskimi vplivi, oddaljenem vsaj 2 km od najbližjega izbruha SIP, in omenjenega prostora nista zapustili vsaj tri mesece po zaključenem čiščenju in razkuževanju v skladu z 11. členom, in v nobenem primeru pred odpravo omejitev znotraj okuženega območja.

Priloga 8

DEL A

Obdelava svežega mesa

1. Izkoščeno sveže meso:

Meso v skladu s členom 2(a) Direktive Sveta 64/433/EGS z dne 26. junija 1964 o zdravstvenih težavah, ki vplivajo na trgovanje s svežim mesom znotraj Skupnosti (UL L št. 121, 29. julij 1964, stran 2012, s spremembami; v nadaljnjem besedilu: Direktiva Sveta 64/433/EGS) skupaj s preponami, vendar brez drobovine, iz katerega so bile odstranjene kosti in vse glavne dostopne bezgavke.

2. Konfekcionirana drobovina:

– srce, s katerega so popolnoma odstranjeni bezgavke, vezivno tkivo in maščoba;

– jetra, s katerih so popolnoma odstranjeni bezgavke, vezivno tkivo in maščoba;

– cele žvekalne mišice, zarezane v skladu z odstavkom 41(a) poglavja VIII Priloge I k Direktivi 64/433/EGS, s katerih so popolnoma odstranjeni bezgavke, vezivno tkivo in maščoba;

– jezik z epitelom, vendar brez kosti, hrustanca in tonzil;

– pljuča, s katerih so odstranjeni sapnik, glavni sapnici ter mediastinalne in bronhialne bezgavke;

– druga drobovina brez kosti ali hrustanca, s katere so popolnoma odstranjeni bezgavke, vezivno tkivo, maščoba in sluznica.

3. Zorenje:

– zorenje trupov pri temperaturi nad + 2 °C vsaj 24 ur;

– vrednost pH pod 6,0, izmerjena v sredini dolge hrbtne mišice.

4. Izvajati je treba učinkovite ukrepe za preprečevanje navzkrižne kontaminacije.

DEL B

Dodatni ukrepi v zvezi s pridobivanjem svežega mesa od živali dovzetnih vrst, ki izvirajo iz ogroženega območja

1. Sveže meso, razen glav, notranjih organov in drobovine, namenjeno dajanju na trg izven okuženega in ogroženega območja, mora biti pridobljeno v skladu z vsaj enim od naslednjih dodatnih pogojev:

(a) v primeru prežvekovalcev:

– živali so bile pregledane v skladu s postopki, predvidenimi v drugi točki 22. člena, in

– meso se obdeluje po postopkih, predvidenih v prvi, tretji in četrti točki dela A te priloge;

(b) v primeru vseh živali dovzetnih vrst:

– živali so bile na gospodarstvu vsaj 21 dni in so označene tako, da je mogoče sledenje do gospodarstva izvora, in

– živali so bile pregledane v skladu s postopki, predvidenimi v drugi točki 22. člena, in

– meso je jasno označeno in se vsaj 7 dni zadrži pod uradnim nadzorom; promet z mesom se ne vrši, dokler ni, po zaključenem obdobju zadržanja, uradno izključen vsakršen sum okužbe z virusom SIP na gospodarstvu izvora;

(c) v primeru vseh živali dovzetnih vrst:

– za živali na gospodarstvu izvora se je zaključilo 21-dnevno obdobje prepovedi premikov, v katerem na gospodarstvo ni bila pripeljana nobena dovzetna žival, in

- živali so bile v 24 urah pred nakladanjem pregledane v skladu s postopki, predvidenimi v drugi točki 22. člena, in
 - vzorci, odvzeti v skladu s statističnimi zahtevami, predvidenimi v točki 2.2 Priloge 3, v 48 urah pred nakladanjem, so bili pregledani s testom za dokaz protiteles proti virusu SIP, in je bil rezultat negativen, in
 - meso se zadrži 24 ur pod uradnim nadzorom in se promet z mesom ne vrši, dokler se s ponovnim kliničnim pregledom živali na gospodarstvu izvora ne izključi prisotnost okuženih živali ali živali, pri katerih obstaja sum, da so okužene.
2. Konfekcionirana drobovina mora biti označena z veterinarsko oznako zdravstvene ustreznosti, predvideno v Direktivi 2002/99/ES in obdelana po enem od postopkov obdelave, predvidenih v prvi točki dela A Priloge 7 tega pravilnika.
3. Drugi proizvodi se obdelajo po postopku, predvidenem v 30. členu tega pravilnika.

Priloga 9

OBDELAVA MLEKA ZA ZAGOTOVITEV UNIČENJA VIRUSA SIP

DEL A

Mleko in mlečni izdelki, namenjeni za prehrano ljudi

Naslednji postopki obdelave priznajo zagotavljanje ustreznih jamstev za uničenje virusa SIP v mleku in mlečnih izdelkih, namenjenih za prehrano ljudi. Vpeljani morajo biti potrebni varnostni ukrepi za preprečevanje stika mleka ali mlečnih izdelkov z različnimi možnimi viri virusa SIP po predelavi.

1. Mleko, namenjeno za prehrano ljudi, mora biti obdelano vsaj po enem od naslednjih postopkov obdelave:

- sterilizacija do vrednosti $F_0=3$ ali več;
- obdelava UVT⁽¹⁾;
- obdelava HTST⁽²⁾, uporabljena dvakrat pri mleku z vrednostjo pH 7,0 ali več;
- obdelava HTST mleka z vrednostjo pH pod 7,0;
- obdelava HTST v povezavi z drugo fizikalno obdelavo, ki zajema:
 - bodisi znižanje vrednosti pH pod 6 vsaj eno uro, ali
 - dodatno segrevanje na 72 °C ali več v povezavi z izsuševanjem.

2. Mlečni izdelki morajo biti obdelani po enem od zgoraj opisanih postopkov ali proizvedeni iz mleka, obdelanega v skladu s prvo točko.

3. Kakršna koli druga obdelava se določi v skladu s postopkom, ki je določen v tretjem odstavku 89. člena Direktive Sveta 2003/85/ES, zlasti v zvezi z izdelki iz surovega mleka, za katere je potrebno daljše obdobje zorenja, vključno z znižanjem vrednosti pH pod 6.

DEL B

Mleko in mlečni izdelki, ki niso namenjeni za prehrano ljudi, in mleko in mlečni izdelki za prehrano živali

Naslednji postopki obdelave priznajo zagotavljanje ustreznih jamstev za uničenje virusa SIP v mleku in mlečnih izdelkih, ki niso namenjeni za prehrano ljudi, ali so namenjeni prehrani živali. Uvedeni morajo biti potrebni varnostni ukrepi za preprečevanje stika mleka ali mlečnih izdelkov z različnimi možnimi viri virusa SIP po predelavi.

1. Mleko, ki ni namenjeno za prehrano ljudi, in mleko, namenjeno prehrani živali, mora biti obdelano vsaj po enem od naslednjih postopkov obdelave:

- sterilizacija do vrednosti $F_0=3$ ali več;
- obdelava UVT⁽³⁾ v povezavi z drugo fizikalno obdelavo iz odstavka 1.4.1 ali 1.4.2;
- obdelava HTST⁽⁴⁾, uporabljena dvakrat;
- obdelava HTST v povezavi z drugo fizikalno obdelavo, ki zajema:
 - bodisi znižanje vrednosti pH pod 6 vsaj eno uro, ali
 - dodatno segrevanje na 72 °C ali več, v povezavi z izsuševanjem.

2. Mlečni izdelki morajo biti obdelani po enem od zgoraj opisanih postopkov ali proizvedeni iz mleka, obdelanega v skladu s prvim odstavkom.

3. Sirotka, namenjena hranjenju živali dovzetnih vrst in pridobljena iz mleka, obdelanega, kakor je opisano v prvi točki, se sme posneti vsaj 16 ur po sesirjenju mleka in mora imeti pred prevozom na gospodarstva za rejo prašičev izmerjeno vrednost pH < 6,0.

⁽¹⁾ UVT = obdelava pri ultra visoki temperaturi 132 °C vsaj eno sekundo.

⁽²⁾ HTST = pasterizacija pri visoki temperaturi za kratek čas, pri 72 °C vsaj 15 sekund, ali drug postopek z enakovrednim pasterizacijskim učinkom, ki izkaže negativno reakcijo s fosfataznim preizkusom.

⁽³⁾ UVT = obdelava pri ultra visoki temperaturi 132 °C vsaj eno sekundo.

⁽⁴⁾ HTST = pasterizacija pri visoki temperaturi za kratek čas, pri 72 °C vsaj 15 sekund, ali drug postopek z enakovrednim pasterizacijskim učinkom, ki izkaže negativno reakcijo s fosfataznim preizkusom.

Priloga 10

KRITERIJI ZA ODLOČITEV O UPORABI ZAŠČITNEGA CEPLJENJA IN SMERNICE ZA PROGRAME CEPLJENJA V NUJNIH PRIMERIH

1. Kriteriji za odločitev o uporabi zaščitnega cepljenja(*)

	Odločitev	
	Za cepljenje	Proti cepljenju
Gostota populacije živali dovzetnih vrst	Visoka	Nizka
Prevladujoče vrste živali s kliničnimi znaki bolezni	prašiči	prežvekovalci
Premiki morebitno okuženih živali ali proizvodov iz okuženega območja	Dokazani	Niso dokazani
Verjetnost širjenja virusa iz okuženih gospodarstev po zraku	Visoka	Nizka ali ne obstaja
Ustrezno cepivo	Na voljo	Ni na voljo
Izvor izbruhov (sledljivost)	Neznan	Znan
Krivulja pojavljanja izbruhov	Hitro naraščajoča	Plitva ali počasi naraščajoča
Porazdelitev izbruhov	Zelo razširjena	Omejena
Odziv javnosti na pokončanje celotne populacije živali dovzetnih vrst	Močan	Šibak
Sprejemljivost za regionalizacijo po cepljenju	Da	Ne

(*) v skladu s poročilom Znanstvenega odbora za zdravstveno varstvo živali, 1999

2. Dodatni kriteriji za odločitev o uvedbi cepljenja v nujnih primerih

Kriteriji	Odločitev	
	Za cepljenje	Proti cepljenju
Sprejemljivost za regionalizacijo s strani tretjih državah	Znana	Neznana
Ekonomska ocena konkurenčnih strategij obvladovanja bolezni	Če je predvideno, da bi strategija obvladovanja bolezni brez cepljenja v nujnih primerih povzročila občutno večjo gospodarsko škodo na kmetijskem in nekmetijskih področjih	Če je predvideno, da bi strategija obvladovanja bolezni s cepljenjem v nujnih primerih povzročila občutno večje gospodarske izgube na kmetijskem in nekmetijskih področjih
Predvideno je, da pravila 24/48 ur ni mogoče učinkovito izvesti v dveh zaporednih dneh ¹	Da	Ne
Politika pokončanja celotne populacije živali dovzetnih vrst ima pomembne sociološke in psihološke učinke	Da	Ne
Obstoj velikih gospodarstev z intenzivno rejo v območju z majhno gostoto populacije rejnih živali	Da Ne	

¹ Pravilo 24/48 ur pomeni:

(a) okuženih čred na kmetijskih gospodarstvih iz 10. člena ni mogoče pokončati v 24 urah po potrditvi bolezni, in

(b) preventivnega pokončanja vseh morebitno okuženih ali kontaminiranih živali ni mogoče zanesljivo opraviti v manj kot 48 urah.

3. Opredelitev območij z gosto populacijo rejnih živali (DPLA)

3.1. Pri odločanju o ukrepih, ki se uvedejo ob uporabi tega pravilnika in zlasti ukrepih, predvidenih v drugi točki 50. člena, mora VURS poleg temeljite epizootiološke ocene upoštevati tudi opredelitev DPLA, kakor je predvidena v točki 3.2. ali, če je primerno, kakor je predvidena v členu 2(u) Direktive 2001/89/ES in uporabiti tisto opredelitev, ki je strožja.

Opredelitev lahko z vidika novih znanstvenih spoznanj Komisija spremeni v skladu s postopkom, ki je določen v skladu s postopkom, ki je določen v tretjem odstavku 89. člena Direktive Sveta 2003/85/ES.

3.2. Živali dovzetnih vrst

V primeru živali dovzetnih vrst se za DPLA opredeli geografsko območje s polmerom 10 km okrog gospodarstva, na katerem se redijo živali dovzetnih vrst, za katere obstaja sum okužbe ali so okužene s SIP, če je gostota živali dovzetnih vrst večja od 1.000 glav na km². Omenjeno gospodarstvo se mora nahajati bodisi v podregiji, kakor je opredeljena v 2. členu, v kateri je gostota živali dovzetnih vrst večja od 450 glav na km², bodisi v oddaljenosti manj kot 20 km od take podregije.

Priloga 11

DEL A

Nacionalni laboratoriji, pooblaščen za ravnanje z virusom SIP

Država članica, v kateri je laboratorij	Laboratorij	Države članice, ki uporabljajo storitve laboratorija
Belgija	Veterinary and Agrochemical Research Centre CODA-CERVA-VAR, Uccle	Belgija Luksemburg
Danska	Danish Veterinary Institute, Department of Virology, Lindholm	Danska Finska Švedska
Nemčija	Bundesforschungsanstalt der Tiere für Viruskrankheiten, – Anstaltsteil Tübingen – Anstaltsteil Friedrich-Loeffler-Institut, Insel Riems	Nemčija
Grčija	Institutoú Afthódous Pyretoú, Agía Paraskeví Attikís	Grčija
Španija	Laboratorio Central de Veterinaria Algete, Madrid	Španija
Francija	Agence française de sécurité sanitaire des aliments (AFSSA) – Laboratoire d'études et de recherches en pathologie bovine et hygiène des viandes, Lyon – Laboratoire d'études et de recherches en pathologie animale et zoonoses, Maison-Alfort	Francija
Italija	Istituto zooprofilattico sperimentale della Lombardia e dell'Emilia Romagna, Brescia	Italija
Nizozemska	CIDC-Lelystad, Central Institute for Animal Disease Control, Lelystad	Nizozemska
Avstrija	Österreichische Agentur für Gesundheit und Ernährungssicherheit Veterinärmedizinische Untersuchungen Mödling	Avstrija
Združeno kraljestvo	Institute for Animal Health, Pirbright	Združeno kraljestvo Irska Švedska Finska

DEL B

Laboratoriji, pooblaščen za ravnanje z živim virusom SIP za proizvodnjo cepiv

Država članica	Proizvajalec
Nemčija	Bayer AG, Köln
Francija	Merial, S.A.S., Laboratoire IFFA, Lyon
Nizozemska	CIDC-Lelystad, Central Institute for Animal Disease Control, Lelystad
Združeno kraljestvo	Merial, S.A.S., Pirbright Laboratory, Pirbright

Priloga 12

STANDARDI BIOLOŠKE VARNOSTI ZA LABORATORIJE IN USTANOVE, KI RAVNAJO Z ŽIVIM VIRUSOM SIP

1. Laboratoriji in ustanove, ki ravnaajo z živim virusom SIP, morajo izpolnjevati vsaj minimalne zahteve, predpisane v »Priročniku o minimalnih standardnih postopkih za laboratorije, ki ravnaajo z virusom SIP *in vitro* ter *in vivo*«.

2. V laboratorijih in ustanovah, ki ravnaajo z živim virusom SIP, mora biti v obdobju 5 let vsaj dvakrat opravljen inšpekcijski pregled, od tega enkrat nenapovedano.

3. V komisiji za pregled mora biti vsaj:
 - en strokovnjak Komisije,
 - en strokovnjak s področja SIP,
 - en neodvisni strokovnjak za vprašanja o biološke varnosti v laboratorijih, ki so izpostavljeni mikrobiološkim tveganjem.
4. Komisija za pregled mora predložiti Komisiji in državam članicam poročilo v skladu z Odločbo 98/139/ES.

Priloga 13

DIAGNOSTIČNE PREISKAVE IN STANDARDI ZA SIP TER ZA DIFERENCIALNO DIAGNOSTIKO DRUGIH VEZIKULARNIH VIRUSNIH BOLEZNI

V smislu te priloge se »preiskava« nanaša na laboratorijski diagnostični postopek, »standard« pa na referenčni reagent, ki je mednarodno priznani standard po opravljenem postopku primerjalnega preizkušanja v več različnih laboratorijih.

DEL A Diagnostične preiskave

1. Priporočeni postopki

Diagnostične preiskave, v Priročniku OIE opisane kot »predpisane preiskave« za mednarodno trgovino, so referenčni testi za diagnostiko vezikularnih boleznih znotraj Skupnosti.

Nacionalni laboratoriji morajo sprejeti standarde in teste, ki so vsaj enako strogi kot tisti, opredeljeni v Priročniku OIE.

Komisija lahko v skladu s postopkom, ki je določen v drugem odstavku 89. člena Direktive Sveta 2003/85/ES sprejme strožje postopke testiranja od tistih, opredeljenih v Priročniku OIE.

2. Alternativni postopki

Uporaba preiskav, ki so v Priročniku OIE opredeljeni kot »alternativne preiskave«, ali drugih testov, ki niso zajeti v Priročniku OIE, se dovoli pod pogojem, da je njihova zmožljivost dokazano enakovredna ali da presega parametre občutljivosti in specifičnosti, predpisane v Priročniku OIE ali prilogah k zakonodaji Skupnosti, pri čemer je potrebno upoštevati najstrožje parametre.

Nacionalni laboratoriji, ki opravljajo diagnostične preiskave za potrebe notranjega trga, trgovine med državami članicami Skupnosti ter mednarodne trgovine, morajo voditi in hraniti potrebne evidence, ki dokazujejo skladnost njihovih diagnostičnih preiskav z ustreznimi zahtevami OIE ali Skupnosti.

3. Standardi in kontrola kakovosti

Nacionalni laboratoriji sodelujejo v periodičnih standardizacijskih postopkih in zunanjih preverjanjih sistemov zagotavljanja kakovosti, ki jih organizira referenčni laboratorij Skupnosti.

Znotraj takih preverjanj lahko CRL upošteva tudi rezultate nacionalnega laboratorija, ki je v primernem časovnem obdobju sodeloval pri preverjanju o sistemov zagotavljanja kakovosti, ki ga je organizirala ena od mednarodnih organizacij, odgovornih za zunanje preverjanje sistemov zagotavljanja kakovosti pri diagnosticiranju vezikularnih virusnih boleznih, kakor so OIE, Organizacija Združenih narodov za prehrano in kmetijstvo (FAO) ali Mednarodna agencija za atomsko energijo Združenih narodov.

Nacionalni laboratoriji morajo izvajati notranje programe zagotavljanja kakovosti. Ti programi se lahko podrobno opredelijo v skladu s postopkom, ki je določen z odločbo Sveta Evrope 1999/468/ES. Do sprejetja podrobnih določb se uporabljajo natančne opredelitve iz smernic OIE o vrednotenju kakovosti v laboratorijih.

Nacionalni laboratoriji morajo znotraj sistemov zagotavljanja kakovosti dokazovati skladnost preiskav v rutinski uporabi z zahtevami glede občutljivosti in specifičnosti, ki so opredeljene v Priročniku OIE ali v Prilogi 14 tega pravilnika, pri čemer je potrebno upoštevati najstrožje zahteve.

4. Postopki za sprejetje in oceno preiskav in standardov za diagnosticiranje vezikularnih virusnih boleznih.

Preiskave in standarde za diagnosticiranje vezikularnih virusnih boleznih sprejme Komisija v skladu s postopkom, ki je določen v drugem odstavku 89. člena Direktive Sveta 2003/85/ES.

5. Postopek preverjanja skladnosti

Podatki, pridobljeni iz standardizacijskih postopkov ter zunanjih preverjanj sistemov zagotavljanja kakovosti, ki jih organizira CRL, se ovrednotijo na letnih sestankih nacionalnih laboratorijev in pošljejo Komisiji, ki preveri seznam nacionalnih laboratorijev v skladu z delom A Priloge 11.

Laboratorijem, katerih preiskave ne izpolnjujejo predpisanih zahtev glede občutljivosti in specifičnosti in ki ne dokažejo zahtevane ravni usposobljenosti, se na ozemlju Skupnosti ne priznajo nobene preiskave.

Na podlagi zahteve Komisije, morajo laboratoriji, katerih preiskave ne izpolnjujejo predpisanih zahtev glede občutljivosti in specifičnosti, le – te v določenem roku prilagoditi v skladu z zahtevami. Če omenjeni laboratoriji v zahtevanem roku ne uspejo dokazati zahtevane ravni usposobljenosti, se jim v Skupnosti ne priznajo nobene preiskave, izvedene po tem skrajnem roku.

6. Izbira in prevoz vzorcev

Enaki deli vzorcev, zbranih na terenu, se pošljejo v enega od laboratorijev, navedenih v delu A Priloge 11. Če taki vzorci niso na voljo ali niso primerni za prevoz, so sprejemljiva tudi tkiva primarne kulture živali iz iste gostiteljske vrste ali tkiva celičnih linij z majhnim številom pasaž.

Navesti je treba vse predhodne podatke o tkivu primarne kulture ali celičnih linij.

Vzorci za diagnostiko vezikularnih virusov se lahko prevažajo pri + 4 o C, če predviden čas prevoza do namembnega laboratorija ne presega 24 Uradni Ezofagealno/faringealne vzorce (probang) je priporočljivo prevažati na suhem ledu ali v tekočem dušiku, zlasti zaradi morebitnih zamud v letalskem prometu.

V notranjem prometu in prometu med državami je treba upoštevati posebne varnostne ukrepe za varno pakiranje vzorcev od živali, pri katerih obstaja sum, da so okužene s SIP. S temi ukrepi se preprečijo poškodbe ali puščanje transportnih posod in tveganje okužbe, ter se zagotovi dostava vzorcev v zadovoljivem stanju. Za hlajenje je bolj priporočljiva uporaba suhega ledu namesto taljivega ledu, da se prepreči morebitno iztekanje vode iz embalaže.

Pred pošiljanjem vzorcev je treba o pošiljki obvestiti namembni laboratorij, ki potrdi sprejem pošiljke.

Zagotoviti je treba skladnost z uvoznimi in izvoznimi predpisi vpletenih držav članic.

DEL B Standardi

Protokoli, opredeljeni v Priročniku OIE, navajajo referenčne postopke za izolacijo virusa, dokaz antigena in dokaz protiteles za diagnostiko vezikularnih bolezni.

1. SIP

1.1. Dokaz antigena

Standarde za dokaz antigena virusa SIP določi Komisija v skladu s postopkom, ki je določen v drugem odstavku 89. člena Direktive Sveta 2003/85/ES, po posvetovanju z CRL.

Standardizirani, inaktivirani antigeni vseh sedmih serotipov, so na voljo v Svetovnem referenčnem laboratoriju za SIP (SRL) pri OIE/FAO.

Nacionalni laboratoriji morajo zagotoviti, da je njihov sistem dokazovanja antigenov v skladu s temi minimalnimi standardi. Če je potrebno, jim CRL svetuje glede razredčitev antigenov, uporabljenih za močne ali šibke pozitivne kontrole.

1.2. Izolacija virusa

Standarde za dokazovanje virusa SIP določi Komisija v skladu s postopkom, ki je določen v drugem odstavku 89. člena Direktive Sveta 2003/85/ES po posvetovanju z CRL.

Izolati virusa SIP so na voljo v SRL.

Nacionalni laboratoriji morajo zagotoviti, da so sistemi tkivnih kultur, ki se uporabljajo za izolacijo virusa SIP, občutljivi za vse serotipe in seve, za katere ima laboratorij diagnostične zmogljivosti.

1.3. Metode za dokaz nukleinske kisline

Standarde za dokaz virusne RNK SIP določi Komisija v skladu s postopkom, ki je določen v drugem odstavku 89. člena Direktive Sveta 2003/85/ES po posvetovanju z CRL.

Za kasnejšo standardizacijo lahko Komisija med nacionalnimi laboratoriji uvede primerjalno preskušanje občutljivosti metod za dokaz RNK.

Komisija lahko, zaradi težav pri shranjevanju nukleinskih kislin za daljše časovno obdobje, določi, da bodo standardizirani reagenti zagotovljene kakovosti za dokaz virusne RNK SIP na voljo v CRL.

1.4. Dokaz protiteles (strukturne beljakovine)

Standarde za dokaz protiteles proti virusu SIP določi Komisija v skladu s postopkom, ki je določen v drugem odstavku 89. člena Direktive Sveta 2003/85/ES po posvetovanju z CRL.

Standardizirani antiserumi proti virusu SIP tipov O1-Manisa, A22-Iraq in C-Noville, so bili definirani v »FAO Phase XV Standardisation Exercise in foot-and-mouth disease antibody detection« iz leta 1998.

Komisija lahko določi, da se standardizirani referenčni serumi za vse glavne antigenske različice virusa SIP sprejmejo na podlagi vaj iz standardizacijskih postopkov med Referenčnim laboratorijem Skupnosti in nacionalnimi laboratoriji. Ti referenčni serumi se sprejmejo kot standardi za uporabo v nacionalnih laboratorijih znotraj Skupnosti.

1.5. Dokaz protiteles (nestrukturne beljakovine)

Standarde za dokaz protiteles proti virusu SIP določi Komisija v skladu s postopkom, ki je določen v tretjem odstavku 89. člena Direktive Sveta 2003/85/ES po posvetovanju s CRL.

Komisija lahko določi, da se standardizirani referenčni serumi sprejmejo na podlagi vaj iz standardizacijskih postopkov med Referenčnim laboratorijem Skupnosti in nacionalnimi laboratoriji. Ti referenčni serumi se sprejmejo kot standardi za uporabo v nacionalnih laboratorijih znotraj Skupnosti.

2. Vezikularna bolezen prašičev (VBP)

Diagnostika VBP se izvaja v skladu z Odločbo 2000/428/ES.

3. Druge vezikularne bolezni

Komisija poskrbi, da se standardi za laboratorijsko diagnostiko vezikularnega stomatitisa ali vezikularnega eksantema pri prašičih določijo v skladu s postopkom, ki je določen v drugem odstavku 89. člena Direktive Sveta 2003/85/ES.

Nacionalni laboratoriji lahko vzdržujejo laboratorijske zmogljivosti za diagnostiko drugih vezikularnih virusnih bolezni razen SIP in vezikularne bolezni prašičev, tj., vezikularnega stomatitisa in vezikularnega eksantema pri prašičih. Nacionalni laboratoriji, ki želijo vzdrževati diagnostične zmogljivosti za omenjene viruse, lahko dobijo referenčne reagentne v SRL v Pirbrightu ali v drugem ustreznem Referenčnem laboratoriju OIE.

Priloga 14

BANKA ANTIGENOV IN CEPIV SKUPNOSTI

1. Pogoji za dobavo in shranjevanje koncentriranih inaktiviranih antigenov, dobavljenih v banko antigenov in cepiv Skupnosti:

- (a) vsaka antigen sestavlja ena sama homogena serija;
- (b) vsaka serija je razdeljena tako, da se lahko hrani na dveh geografsko različnih mestih, v prostorih, za katere je odgovorna in jih posebej pooblasti banka antigenov in cepiv Skupnosti;
- (c) antigen izpolnjuje vsaj zahteve iz Evropske farmakopeje ter ustrezne določbe iz Priročnika OIE;
- (č) načela dobre proizvodne prakse se upoštevajo v celotnem proizvodnem procesu, vključno s hranjenjem in izdelavo cepiv, pridobljenih iz shranjenih antigenov;
- (d) če v določilih iz podtočke c) ni določeno drugače, se antigen prečisti, da se odstranijo nestrukturane beljakovine virusa SIP. S prečiščenjem je treba zagotoviti vsaj, da zaradi vsebnosti ostankov nestrukturnih beljakovin v cepivih, pridobljenih iz takih antigenov, niso prisotne zaznavne količine protiteles proti nestrukturnim beljakovinom pri živalih, ki so prejele prvi odmerek cepiva ter bile ponovno cepljene.

2. Pogoji za izdelavo, proizvodnjo, polnjenje, etiketiranje in distribucijo cepiv, pridobljenih iz koncentriranih inaktiviranih antigenov, dobavljenih Banki antigenov in cepiv Skupnosti:

- (a) hitra izdelava antigena v cepivo;
- (b) proizvodnja varnega, sterilnega in učinkovitega cepiva z učinkovitostjo vsaj 6 PD₅₀ v skladu s testi, predpisanimi v Evropski farmakopeji in primerne za uporabo v primeru cepljenja v nujnih primerih za prežvekovalce in prašiče;
- (c) zmogljivosti za izdelavo koncentriranega inaktiviranega antigena iz zaloge:
 - do en milijon odmerkov cepiva v štirih dneh po naročilu Komisije;
 - dodatno, do štiri milijone odmerkov cepiva v 10 dneh po naročilu Komisije;
- (č) hitro polnjenje, etiketiranje in distribucija cepiva v skladu s posebnimi potrebami območja, na katerem se bo izvedlo cepljenje.

Priloga 15

FUNKCIJE IN NALOGE NACIONALNIH LABORATORIJEV

Funkcije in naloge nacionalnih laboratorijev za SIP ter druge vezikularne bolezni iz 66. člena so naslednje:

1. Vsi nacionalni laboratoriji, ki ravnajo z živim virusom SIP, morajo delovati pod strogimi varnostnimi pogoji, predpisanimi v »Minimalnih standardih za laboratorije, ki delajo z virusom SIP *in vitro* ter *in vivo*« (Evropska Komisija za obvladovanje slinavke in parkljevke – 26. zasedanje v Rimu leta 1985, kakor je bil spremenjen z Dodatkom 6(ii) k Poročilu s 30. zasedanja v Rimu leta 1993).

2. Nacionalni laboratoriji morajo zagotavljati neprekinjeno diagnostiko vezikularnih virusnih bolezni ter biti ustrezno opremljeni in strokovno usposobljeni za hitro postavitev začetne diagnoze.

3. Nacionalni laboratoriji morajo hraniti zalogo inaktiviranih referenčnih sevov vseh serotipov virusa SIP in imunske serume proti ustreznim virusom, ter vse druge reagente, potrebne za hitro diagnostiko. Ustrezne celične kulture morajo biti nenehno na voljo za potrditev negativnih rezultatov diagnostičnih preiskav.

4. Nacionalni laboratoriji morajo biti opremljeni in strokovno usposobljeni za izvajanje velikega števila seroloških preiskav.

5. Pri vsakem sumu primarnega izbruha je potrebno zbrati ustrezne vzorce in jih v skladu s predpisanim protokolom hitro dostaviti v nacionalni laboratorij.

Nacionalni laboratorij mora zagotoviti potrebno opremo ter pripomočke za zbiranje in prevoz vzorcev, ki mora biti v vsakem trenutku na voljo v nacionalnem laboratoriju.

6. Za vse viruse, ki se na novo vnesejo na ozemlje Skupnosti, se izvede tipizacija antigenov (genotipizacija) in karakterizacija genomov. To lahko izvajajo nacionalni laboratoriji, če so ustrezno opremljeni. V nasprotnem primeru mora nacionalni laboratorij kar najhitreje poslati vzorec virusa iz primarnega izbruha v Referenčni laboratorij Skupnosti v potrditev ter nadaljnjo karakterizacijo, vključno z izvedenskim mnenjem o antigenski povezavi med sevom s terena ter sevi v cepivih, shranjenih v Banki antigenov in cepiv Skupnosti. Enak postopek se izvaja v zvezi z virusi, ki jih nacionalni laboratoriji prejmejo iz tretjih držav, kadar karakterizacija virusa lahko koristi Skupnosti.

7. Nacionalni laboratorij mora VURS posredovati podatke o bolezni. VURS mora te podatke posredovati naprej CRL.

8. Nacionalni laboratorij mora v sodelovanju s CRL zagotoviti, da se lahko vsi veterinarji, ki bi lahko prišli v stik z živalmi okuženimi z virusom SIP, seznanijo s kliničnimi znaki SIP.

9. Nacionalni laboratorij sodeluje s CRL ter drugimi nacionalnimi laboratoriji pri razvoju izpopolnjevanja diagnostičnih metod in izmenjavi ustreznih gradiv in podatkov.

10. Nacionalni laboratorij sodeluje pri zunanji presoji zagotavljanja kakovosti in standardizacijskih postopkih, ki jih organizira CRL.

11. Nacionalni laboratorij mora uporabljati preiskave in standarde, ki izpolnjujejo ali presega merila iz Priloge 13. Nacionalni laboratoriji Komisiji na njeno zahtevo predložijo dokazila, da uporabljene preiskave izpolnjujejo ali presega omenjene zahteve.

12. Nacionalni laboratorij je pristojen za identifikacijo vseh virusov vezikularnih bolezni in virusa encefalomiokarditisa, da se preprečijo zamude v diagnostiki ter posledično pri ukrepih nadzora, ki jih izvaja VURS.

13. Nacionalni laboratorij sodeluje z drugimi laboratoriji, ki jih VURS pooblasti za izvajanje diagnostike, na primer seroloških preiskav, pri kateri ni treba delati z živim virusom SIP. Ti laboratoriji ne smejo opravljati preiskav za dokaz prisotnosti virusa v vzorcih, odvzetih v primerih suma na vezikularne bolezni. Takim laboratorijem ni treba izpolnjevati standardov o biološke varnosti iz prve točke Priloge 12, vendar morajo imeti uvedene postopke za zagotavljanje učinkovitega preprečevanja morebitnega širjenja virusa SIP.

Vzorci, ki pri preiskavah pokažejo nedoločne rezultate, je treba poslati v Nacionalni referenčni laboratorij na potrditev.

Priloga 16

FUNKCIJE IN NALOGE REFERENČNEGA LABORATORIJA SKUPNOSTI ZA SIP

Funkcije in naloge CRL za SIP so naslednje:

1. Zagotavlja povezavo med nacionalnimi laboratoriji držav članic in pripravlja optimalne metode za diagnostiko SIP pri rej-
□
 - redno sprejema vzorce s terena, poslani iz držav članic in držav, ki so geografsko ali trgovsko povezane z Evropsko unijo v smislu trgovanja z dovzetnimi živalmi ali proizvodi, pridobljenimi od takih živali, za spremljanje stanja bolezni na globalni ali regionalni ravni, za oceno ter po možnosti napoved tveganj zaradi pojavljajočih se sevov virusa in posebnih epidemioloških razmer ter za identifikacijo virusa. Če je potrebno, CRL sodeluje s pooblaščenim regionalnim referenčnim laboratorijem OIE in svetovnim referenčnim laboratorijem (SRL);
 - izvaja tipizacijo in celotno karakterizacijo antigenov in genomov vezikularnih virusov iz vzorcev iz prve alineje; rezultate takih preiskav takoj sporoča Komisiji in ustrezni državi članici ter nacionalnemu laboratoriju;
 - razvije in vodi posodobljeno zbirko sevov vezikularnih virusov in posebnih serumov proti sevom vezikularnih virusov;
 - svetuje Komisiji glede vseh vprašanj v zvezi z izbiro cepnih sevov.
 - 2. Podpira delovanje nacionalnih laboratorijev, in zlasti:
 - shranjuje in oskrbuje nacionalne laboratorije z reagenti in materiali za uporabo v diagnostiki SIP, kot so virusi in/ali inaktivirani antigeni, standardizirani serumi, celične linije in drugi referenčni reagenti;
 - zagotavlja strokovno znanje o virusu SIP ter drugih ustreznih virusih, da je mogoče hitro postaviti diferencialno diagnozo;
 - pospešuje usklajevanje diagnostike in zagotavlja strokovnost izvajanja preiskav znotraj Skupnosti s pripravo in izvajanjem rednih primerjalnih preiskav ter zunanje presoje zagotavljanja kakovosti v diagnostiki SIP na ravni Skupnosti; rezultate teh testov in zunanje presoje v rednih časovnih presledkih pošilja Komisiji, državam članicam in nacionalnim laboratorijem;
 - v sodelovanju z nacionalnimi laboratoriji in v skladu z letnim operativnim načrtom, izvaja raziskovalne študije, namenjene razvijanju izboljšanih metod obvladovanja bolezni.
 - 3. Zagotavlja obveščanje in izvaja nadaljnje usposabljanje, in zlasti:
 - zbira podatke in informacije o metodah za diagnostiko in diferencialno diagnostiko, ki se uporabljajo v nacionalnih laboratorijih, in pošilja take podatke in informacije Komisiji in državam članicam;
 - z namenom usklajevanja diagnostičnih tehnik, izvaja vse potrebno za nadaljnje usposabljanje strokovnjakov za laboratorijsko diagnostiko;
 - spremlja razvoj epidemiologije SIP;
 - organizira letni sestanek, na katerem predstavniki nacionalnih laboratorijev pregledajo diagnostične tehnike in napredek usklajevanja.
 - 4. Po posvetovanju s Komisijo izvaja poskuse in preiskave na terenu, namenjene izboljšanju obvladovanja SIP.
 - 5. Na letnem sestanku nacionalnih referenčnih laboratorijev pregleda vsebino Priloge XIII o določitvi preiskav in standardnih postopkov za diagnostiko SIP znotraj Skupnosti.
 - 6. V skladu s to prilogo sodeluje z nacionalnimi referenčnimi laboratoriji držav kandidatk.
 - 7. Referenčni laboratorij Skupnosti mora delovati v skladu s priznanimi strogimi varnostnimi predpisi, opredeljenimi v »Minimalnih standardnih postopkih za laboratorije, ki ravnajo z virusom SIP *in vitro* ter *in vivo*« (Evropska komisija o obvladovanju slinavke in parkljevke – 26. zasedanje v Rimu leta 1985, kakor je bil spremenjen z Dodatkom 6(ii) k Poročilu s 30. zasedanja Evropske komisije o obvladovanju slinavke in parkljevke iz leta 1993), iz Priloge 12 tega pravilnika.
 - 8. Referenčni laboratorij Skupnosti pomaga Komisiji pri zagotavljanju potrebnih varnostnih ukrepov, ki jih morajo izvajati nacionalni laboratoriji pri diagnostiki SIP.

Priloga 17

KRITERIJI IN ZAHTEVE ZA NAČRT UKREPOV

VURS zagotovi, da načrt ukrepov izpolnjuje naslednje zahteve:

- obstoj zakonskih pooblastil za izvajanje načrta ukrepov ter omogočiti hitro in uspešno akcijo za izkoreninjenje bolezni; dostop do nujnih dodatnih sredstev, proračunskih sredstev in finančnih virov za pokritje vseh področij boja proti epidemiji SIP;
- uvede se hierarhija pristojnosti in odgovornosti, ki zagotavlja hitro in učinkovito odločanje pri obvladovanju epidemije SIP;
- v primeru izbruha generalni direktor VURS takoj ustanovi popolnoma funkcionalno DSNB, ki usklajuje izvajanje vseh odločitev;
 - na voljo morajo biti podrobni načrti, ki v primeru izbruha SIP v državi omogočijo takojšnjo pripravljenost za uvedbo LSNB, da izvaja ukrepe za obvladovanje bolezni ter varstvo okolja na lokalni ravni;
 - sodelovanje med DSNB, LSNB ter organi in telesi, pristojnimi za okolje, ki zagotavljajo ustrezno usklajevanje ukrepov v zvezi z veterinarskimi in okoljskimi vprašanji o varnosti okolja;
 - ustanovitev strokovne skupine, ki je v stalni pripravljenosti; če je potrebno, se strokovna skupina ustanovi v sodelovanju z drugimi državami članicami, za ohranjanje strokovnega znanja ter pomoč VURS pri kvalitetni pripravljenosti na bolezni;
 - zagotovitev primernih virov za hitro in učinkovito kampanjo, vključno z osebjem, opremo in laboratorijskimi zmogljivostmi;
 - na voljo mora biti posodobljen priročnik, kjer so podrobno, obsežno in praktično opisani vsi postopki, navodila in ukrepi nadzora, ki se uvedejo pri obvladovanju izbruha SIP;
 - na voljo morajo biti podrobni načrti za cepljenje v nujnih primerih;
 - osebje se mora redno udeleževati;

- a) usposabljanja za prepoznavanja kliničnih znakov, epizootiološkega poizvedovanja ter obvladovanja epizootij kužnih boleznih živali;
- b) simulacijskih vaj, ki se izvajajo:
- dvakrat v obdobju petih let, pri čemer se prva vaja izvede najkasneje tretje leto po odobritvi načrta, ali
 - v obdobju petih let po učinkovitem obvladovanju in izkoreninjenju večje epizootije SIP, ali
 - se ena od dveh vaj iz prve alinee pod b) zamenja s simulacijsko vajo, ki se zahteva znotraj načrtov ukrepov za druge večje epizootije, za katere so dovzetne kopenske živali, ali
 - z odstopanjem pod b) in v skladu z ustreznimi določbami načrta ukrepov lahko Republika Slovenija glede na velikost populacije živali dovzetnih vrst aktivno sodeluje pri simulacijskih vajah v sosednjih državah in v tem primeru se vaje iz pripravljenosti izvajajo, kakor je predvideno v odstavku (g)(ii) Priloge VII k Direktivi 2001/89/ES v zvezi z vsemi živalmi iz vrst, dovzetnih za SIP;
- c) usposabljanja v komuniciranju za pripravo rednih kampanj osveščanja o boleznih za pristojno oblast, kmete in veterinarje;
- načrt ukrepov mora biti pripravljen ob upoštevanju virov, potrebnih za obvladovanje velikega števila izbruhov, ki se pojavijo v kratkem časovnem obdobju in jih povzroči več antigensko različnih serotipov ali sevov, tudi za primer namerne sprostitve virusa SIP.
 - ne glede na veterinarske zahteve se načrt ukrepov pripravi tako, da se v primeru izbruha SIP vsakršno množično uničenje trupov poginulih živali in živalskih odpadkov izvaja tako, da ni ogroženo zdravje ljudi in ob uporabi postopkov ali metod, ki niso škodljivi za okolje, in zlasti:
 - s kar najmanjšim tveganjem za tla, zrak, vode in podtalnico, rastline in živali,
 - s kar najmanjšo obremenitvijo zaradi hrupa ali neprijetnih vonjev,
 - s kar najmanjšimi škodljivimi učinki za podeželje ali kraje posebnega pomena.
 - v načrtu morajo biti navedena ustrezna mesta in obrati za obdelavo ali odstranjevanje trupel poginulih živali in živalskih odpadkov v primeru izbruha;
 - redno obveščanje kmetov, prebivalcev na podeželju in splošne javnosti; prebivalci na prizadetih območjih morajo imeti možnost neposrednih stikov (med drugim prek telefonskih linij za pomoč uporabnikom) in obveščenosti prek nacionalnih in regionalnih medijev.

Priloga 18

DEL A

Ukrepi v primeru potrditve SIP pri divjadi

(1) Po potrditvi primarnega primera SIP pri dovzetni divjadi, VURS za zmanjšanje širjenja bolezni takoj:

- (a) prijavi primarni primer v skladu s Prilogo 2; (b) generalni direktor VURS skliče DSNB, ki imenuje strokovno skupino, v kateri so veterinarji, lovci, biologi, specializirani za divjad, in epizootiologi. Strokovna skupina pomaga DSNB pri:
- preučitvi epizootioloških razmer in opredelitvi območja, kjer je okužba prisotna, v skladu z določbami iz podtočke b) četrte točke dela B,
 - uvedbi ustreznih ukrepov na območju, kjer je okužba prisotna, poleg ukrepov pod c) in č) prvega odstavka; ti ukrepi lahko zajemajo začasno prekinitev lova in prepoved hranjenja divjadi;
 - pripravi načrta za izkoreninjenje bolezni, ki ga VURS predloži Komisiji v skladu z delom B;
 - preverjanju učinkovitosti ukrepov, sprejetih za izkoreninjenje SIP na območju, kjer je okužba prisotna;
- (c) na podlagi navodil DSNB, uradni veterinar na gospodarstvih znotraj območja, kjer je okužba prisotna, na katerih se redijo živali dovzetnih vrst, uvede uradni nadzor in odredi:
- popis vseh vrst in kategorij živali dovzetnih vrst na vseh gospodarstvih; popis mora lastnik živali sproti posodabljati. Podatke v popisu mora lastnik na zahtevo predložiti in se lahko preverjajo ob vsakem inšpekcijskem pregledu. V primeru gospodarstev s prosto rejo, se prvi popis lahko pripravi na podlagi ocene,
 - se vse živali dovzetnih vrst na gospodarstvih znotraj območja, kjer je okužba prisotna, zadržijo v objektih ali drugje, kjer so izolirane od divjadi. Divjadi je treba preprečiti dostop do vseh snovi, ki bi lahko pozneje prišle v stik z dovzetnimi živalmi na gospodarstvih,
 - nobena dovzetna žival ne pride na gospodarstvo ali ga zapusti, razen kadar ob upoštevanju epizootioloških razmer, premike odobri VURS,
 - se na vhodih v objekte, v katerih so nastanjene živali dovzetnih vrst in na izhodih iz njih, kakor tudi ob vhodu na gospodarstvo in izhodu z njega, uporabljajo ustrezna razkužila,
 - vse osebe, ki so v stiku z divjadjo, izvajajo ustrezne higienske ukrepe za zmanjšanje tveganja širjenja virusa SIP, kar lahko zajema tudi začasno prepoved vstopa osebam, ki so v stiku z divjadjo, na gospodarstvo, na katerem se redijo živali dovzetnih vrst,
 - se vse poginule ali obbolele živali dovzetnih vrst na gospodarstvu, ki kažejo znake SIP, pregledajo na prisotnost SIP,
 - se na gospodarstvo, na katerem se redijo živali dovzetnih vrst, ne vnašajo nobeni deli katere koli divjadi, ki je bila uplenjena ali je poginila, kakor tudi ne snovi ali oprema, ki bi lahko bile okužene z virusom SIP,
 - se iz območja, kjer je okužba prisotna, za namene trgovine med državami članicami Skupnosti ne izvajajo premiki živali dovzetnih vrst, njihovega semena, zarodkov ali jajčnih celic.
- (č) vso divjad, ki je bila uplenjena ali je poginila znotraj območja, kjer je okužba prisotna, pregleda uradni veterinar; na podlagi opravljenih preiskav VURS uradno izključi ali potrdi primer SIP v skladu z opredelitvijo izbruha iz Priloge 1. Trupla vse divjadi, pri kateri je bila ugotovljena SIP, se predelajo pod uradnim nadzorom. V primeru negativnega rezultata se izvedejo ukrepi iz druge točke 11. člena Direktive 92/45/EGS. Deli, ki niso namenjeni za prehrano ljudi, se predelajo pod uradnim nadzorom;
- d) izolat virusa SIP se pregleda po laboratorijskem postopku, ki se zahteva za genotipizacijo virusa in njegovo antigensko karakterizacijo glede na obstoječe seve cepiv.

(2) V primeru pojava SIP pri divjadi na območju, ki je v neposredni bližini ozemlja sosednje države članice, VURS pri uvedbi ukrepov za obvladovanje bolezni sodeluje s pristojnim organom sosednje države.

(3) Z odstopanjem od določb iz prvega odstavka dela A lahko Komisija v primeru, da pride do pojava SIP pri divjadi na območju Republike Slovenije, na katerem zaradi ekstenzivne reje dovzetnih domačih živali ni mogoče izvajati nekaterih določb iz prvega odstavka dela A, sprejme posebne ukrepe v skladu s postopkom, ki je določen v tretjem odstavku 89. člena Direktive Sveta 2003/85/ES.

DEL B

Načrt za izkoreninjenje SIP pri divjadi

(1) Ne glede na ukrepe predpisane v delu A, mora VURS v 90 dneh po potrditvi primarnega primera SIP pri divjadi predložiti Komisiji pisni načrt ukrepov, uvedenih za izkoreninjenje bolezni na območju, kjer je okužba prisotna, in ukrepov na gospodarstvih na tem območju.

(2) Načrt ukrepov, po potrebi spremenjen, odobri Komisija v skladu s postopkom, ki je določen v tretjem odstavku 89. člena Direktive Sveta 2003/85/ES. Načrt se lahko z upoštevanjem najnovejših razmer pozneje spreminja ali dopolnjuje.

Če so omenjene spremembe v zvezi s ponovno opredelitvijo območja, kjer je okužba prisotna, mora VURS o tem takoj obvestiti Komisijo in pristojne organe drugih držav članic.

Če so spremembe v zvezi z drugimi določbami načrta, predloži VURS Komisiji spremenjen načrt v pregled in morebitno odobritev v skladu s postopkom, ki je določen v tretjem odstavku 89. člena Direktive Sveta 2003/85/ES.

(3) Ko so ukrepi iz prvega odstavka dela B, predvideni v načrtu ukrepov odobreni, zamenjajo začetne ukrepe, predpisane v delu A; veljati začnejo z dnem, ki se določi ob njihovi odobritvi.

(4) Načrt iz prve točke mora vsebovati podatke o:

a) rezultatih epizootioloških poizvedb in kontrolnih pregledov, izvedenih v skladu z delom A ter o geografski razširjenosti bolezni;

b) opredeljenem območju, kjer je okužba prisotna; pri opredelitvi območja, kjer je okužba prisotna, mora VURS upoštevati:

– rezultate opravljenih epizootioloških poizvedb ter geografsko razširjenost bolezni;

– populacijo divjadi v območju,

– večje naravne ali umetne ovire za premike divjadi.c) organizaciji tesnega sodelovanja med biologi, specializiranimi za divjad, lovci, lovskimi organizacijami, službami za zaščito divjadi in veterinarskimi službami (zdravstveno varstvo živali in javno zdravstvo);

č) obveščevalni kampanji, ki se uvede za osveščanje lovcev o ukrepih, ki jih morajo izvajati znotraj načrta za izkoreninjenje bolezni;

d) posebnih prizadevanjih za ugotavljanje, koliko divjadi se zadržuje na posameznih krajih in so v delnem stiku z drugo divjadjo znotraj območja, kjer je okužba prisotna ter v njegovi okolici;

e) približnem številu divjadi pod d) in o njihovem obsegu znotraj območja, kjer je okužba prisotna ter v njegovi okolici;

f) posebnih prizadevanjih za ugotavljanje obsega okužbe pri divjadi s preiskavami uplenjenih ali poginulih živali in z laboratorijskimi preiskavami, vključno z epizootiološkimi preiskavami po starostnih kategorijah;

g) ukrepov, uvedenih za zmanjšanje širjenja bolezni zaradi premikov divjadi in/ali stika med divjadjo; ti ukrepi lahko zajemajo tudi prepoved lova;

h) ukrepov, uvedenih za zmanjšanje populacije divjadi in zlasti mladih živali iz dovzetnih vrst v populaciji;

i) zahtevah, ki jih morajo izpolnjevati lovci, da se prepreči širjenje bolezni;

j) metodi odstranjevanja divjadi, ki je poginila ali bila uplenjena, zasnovani na:

– predelavi pod uradnim nadzorom, ali

– inšpekcijskem pregledu, ki ga opravi uradni veterinar in laboratorijskih preiskavah, predvidenih za diagnostiko SIP in diferencialno diagnostiko drugih vezikularnih bolezni. Trupla vse divjadi, pri kateri je bila ugotovljena SIP, je treba predelati pod uradnim nadzorom. V primeru negativnih rezultatov izvede VURS ukrepe iz druge točke 11. člena Direktive 92/45/EGS. Deli, ki niso namenjeni za prehrano ljudi, se predelajo pod uradnim nadzorom;

k) epizootiološki poizvedbi, ki se izvede za vsako dovzetno divjad, bodisi uplenjeno ali poginulo. Ta poizvedba mora zajemati vnos podatkov v poseben vprašalnik o:

– geografskem območju, v katerem je žival poginila ali bila uplenjena,

– dnevu najdbe poginule ali uplenjene živali,

– osebi, ki je žival našla ali uplenila,

– starosti in spolu živali,

– če je bila žival uplenjena: znakov pred uplenitvijo,

– če je žival poginila: stanju trupla,

– laboratorijskih ugotovitev;

l) programih nadzora in preventivnih ukrepov na gospodarstvih, na katerih se redijo živali dovzetnih vrst in se nahajajo na območju, kjer je okužba prisotna ter po potrebi v njegovi okolici, vključno s prevozom in premiki živali dovzetnih vrst znotraj območja, iz območja in vanj; ti ukrepi morajo zajemati vsaj prepoved premikov živali dovzetnih vrst, njihovega semena, zarodkov ali jajčnih celic za namene trgovine med državami članicami Skupnosti;

m) drugih kriterijih, ki veljajo za prenehanje ukrepov za izkoreninjenje bolezni na območju, kjer je okužba prisotna, in ukrepov na gospodarstvih znotraj območja;

n) organu, pristojnem za nadzor in usklajevanje med službami, odgovornimi za izvajanje načrta;

o) sistemu, uvedenem za to, da lahko strokovna skupina, imenovana v skladu s točko b) prvega odstavka iz dela A, redno preverja rezultate načrta za izkoreninjenje bolezni;

p) ukrepov za monitoring, ki se uvedejo po vsaj 12 mesecih od zadnjega potrjenega primera SIP pri divjadi na območju, kjer je okužba prisotna; ti ukrepi ostanejo v veljavi vsaj 12 mesecev in morajo zajemati vsaj ukrepe, ki so bili že uvedeni v skladu s točkami f), j) in k).

(5) VURS mora vsakih 6 mesecev Komisiji in drugim državam članicam predložiti poročilo o epizootiološkem stanju na območju kjer je okužba prisotna ter rezultatih načrta za izkoreninjenje bolezni.

(6) Podrobnejša pravila o uvedbi načrta za izkoreninjenje SIP pri prostoživečih živalih se sprejmejo v skladu s postopkom, ki je določen v tretjem odstavku 89. člena Direktive Sveta 2003/85/ES.